

munerne, der beskar daginstitutionerne. Men det er jo ikke det, vi taler om nu.

Da vi diskuterede det her ved førstebehandlingen, ville Dansk Folkeparti slet ikke redegøre for sin stilling. Det er meget sjældent, vi her i Folketinget er underkastet det forhold, at det i førstebehandlinger bliver hemmeligholdt, hvad partierne mener, for ret beset er en af hensigterne med en første behandling, at partierne udtrykker deres principielle stilling. Men det var umuligt at få Dansk Folkeparti til.

Det er det andet forslag, vi i dag behandler, der rammer børn og børnefamilier. For lidt siden behandlede vi børnefamilieydelsen, der mistede et millionbeløb på finanslovforliget. Nu kommer det her, hvor flerlingetilskuddet forringes. Så synes jeg simpelt hen, det er et imponerende forsøg på salg fra Dansk Folkepartis side at sige: Jamen der er ikke tale om nogen nedskæring. Nu er der tale om en retfærdiggjort ligestilling; nu er det retfærdighed, man er ude i.

Jeg ved ikke, om også Dansk Folkeparti har fået meldinger fra dem, det går ud over. De har bestemt ikke den opfattelse. Vi har fået et væld af mail og breve fra mennesker, det går ud over. De synes, det er dybt uretfærdigt, og de oplever det som en forringelse af deres muligheder.

Jeg blev så glad for 14 dage siden. Da læste jeg B.T., hvor statsministeren var ude med en stor melding, der hed, at nu ville han opfordre folk til at få nogle flere børn. Jeg syntes, det var lovende for fremtiden, at nu skulle modet vende tilbage rundt omkring i familierne. Men kigger man på indholdet af finansloven, så leder man forgæves efter bare et enkelt punkt, der forbedrer børns vilkår. For svaret er nej. Det er forringelser, det er forringelser, det er nedskæringer, det er nedskæringer, der følger oven på de nedskæringer, der i øvrigt er sket.

Det er altså en forlængelse, og derfor roste jeg linjen hos regeringen og Dansk Folkeparti, hvor man flytter massive beløb fra unge familier, fra børn og fra uddannelsessøgende over til den ældre del af befolkningen. Det er på den måde en fortsættelse af regeringens politik.

Jeg synes bare, at man skulle vænne sig til af hensyn til klarhed i budskabet at kalde en nedskæring for en nedskæring og lade være med at flette budskabet ind om, at der her er tale om ligestilling eller ligefrem retfærdighed.

Så jeg vil sådan set spørge Dansk Folkeparti, der ikke nåede at komme herop sidst, da der var en kort bemærkning: Vil man ikke godt vænne sig til at kalde en nedskæring for en nedskæ-

ring? Vil man ikke godt medgive, at det er at forringe forholdene? Vil man ikke godt medgive, at det er et led i den generelle linje, der hedder, at børnefamilierne og børnene er udset til at være dem, der skal betale for skattestop og for skattesænkninger for de mest velhavende i det her land? Og den linje fortsætter år for år, og der er ingen udsigt til, at den ikke også skulle fortsætte i de kommende år.

Line Barfod (EL):

Vi har tidligere i dag diskuteret en af de andre nedskæringer for børnefamilierne, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti gennemfører. Her er det så flerbørnsfamilierne; nogle af dem, der virkelig har det hårdt. Det er en kæmpe udfordring af få flere børn på en gang. Selvom man selvfølgelig er lykkelig for at få børnene, er det altså en hård belastning for en familie.

Hvad er svaret i den situation fra regeringen og Dansk Folkeparti? Det er: I kan godt klare jer med lidt færre penge, I behøver ikke helt så meget til de børn.

Det er altså lidt svært at forstå, og det bliver i hvert fald endnu mærkeligere, når statsministeren udtaler sig om, at familierne skal gøre noget for at få flere børn. For hvad er det helt præcist, man skal gøre for at sikre sig, at man får et barn ad gangen og ikke får flere børn på en gang? Det mangler der stadig at komme et svar på fra regeringen og Dansk Folkeparti. Hvad er det, man opfordrer befolkningen til for at ændre adfærd med hensyn til, at man får et barn ad gangen i stedet for flere på en gang? Så længe den vejledning ikke er kommet, synes jeg, det er lidt underligt at opfordre folk til at få børnene et ad gangen.

Så kan jeg nu forstå på Dansk Folkepartis ordfører, der jo, som andre har været inde på, ikke ønskede at redegøre for Dansk Folkepartis stilling under førstebehandlingen, at man ønsker at ligestille folk. Hvis nogle har mindre, jamen så skal vi skære ned. Så kan vi jo hurtigt komme langt ned her i samfundet, hvis vi skal blive ved med at skære på ydelserne hver gang, der er nogle, der har mindre. Man kunne jo også overveje, om man ville lave en ligestilling den anden vej og forbedre forholdene for nogle.

Kl. 11.50

Men åbenbart er de eneste, man ønsker at forbedre forholdene for, dem, der har allermest i forvejen. De skal have endnu mere. Der må man jo bare konstatere, som hr. Kristian Thulesen Dahl tydeligt og klart har sagt det fra Dansk Fol-